

กิตติกรรมประกาศ

อาจารย์ท่านหนึ่งเคยบอกกับพวกเราว่า “การเรียนรู้ระดับปริญญาโท/เอกมันต้องอาศัยความอด” ซึ่งผู้ศึกษาก็เห็นด้วยเช่นกัน เพราะกว่าจะเป็นวิทยานิพนธ์เล่มนี้และผ่านลู่วงมาได้ ผู้ศึกษาจะต้องสู้กับความท้อ ความงุนงง ความอ่อนล้าและความขี้เกียจเวลาที่ลงมือเขียนงาน แต่ด้วยแรงผลักดัน กระตุ้นเร้าและให้กำลังใจของคนรอบข้างก็เป็นแรงขับเคลื่อนที่ดีอย่างยิ่ง แม้ว่าบางครั้งมันอาจกลายเป็นความกดดันก็ตามที แต่ก็หล่อเลี้ยงจิตใจให้สู้ต่อและไม่ถอยไปกลางคัน

ช่วงเวลาที่คิดงาน ปรังงาน ลงพื้นที่และแก้ไขงานเป็นเวลาที่ผู้ศึกษาได้ทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษามาโดยตลอด ซึ่งผู้ศึกษาได้ซึมซับเอาความลึกซึ้ง มุมคิด มองโลก ข้อคิดและพลังใจที่ส่งผ่านมาถึงกันเสมอ ผู้ศึกษาต้องขอขอบพระคุณในความเมตตา ความเห็นดีเห็นงามของอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ อภิญา เวชยชัย (อ.จี) ซึ่งอาจารย์จะทำงานไปพร้อม ๆ กับเรา การทำงานร่วมกับอาจารย์หล่อหลอมความคิดอะไรใหม่ ๆ ที่มากกว่าในตำรา และเป็นบทเรียนที่สำคัญในการพัฒนาตนเองต่อไปด้วย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์สุรางค์รัตน์ วศินารมณ ที่ปรึกษาภายนอก รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพัฒน์ นนทปัทมเดช กรรมการที่ให้คำแนะนำและเพิ่มความชัดเจนในการวิเคราะห์งาน และท่านธวัชชัย ไทยเขียว อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่พยายามขับเคลื่อนงานของกรมพินิจฯ ให้ปรับเปลี่ยนเป็นการทำงานที่เปิดโอกาสในการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนมากขึ้น และให้ข้อเสนอแนะซึ่งทำให้งานออกมาอย่างมีคุณภาพมากขึ้น

ผู้ศึกษาต้องขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทั้ง 11 คน รวมถึงน้อง ๆ ที่ร่วมพูดคุยกัน ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านเรื่องเล่าที่ร้อยเรียงออกมาเป็นชีวิตของแต่ละคน ประสบการณ์และความรู้สึกต่าง ๆ จะเป็นข้อคิดที่ดีสำหรับผู้อื่น ชีวิตจะถูกถ่ายทอด ทบทวนและทำความเข้าใจได้มากขึ้น แม้ว่าจะไม่สามารถเปลี่ยนโลกหรือสังคมได้ แต่ก็ทำให้ได้เห็นอีกมุมที่มีความสวยงามในโลกที่ดูมืดมน ขอเป็นกำลังใจให้น้องทุกคนที่ก้าวพลาดและก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมั่นคง

ต้องขอขอบคุณเพื่อนร่วมการเดินทางทุกคนที่ได้ให้ประสบการณ์ ความทรงจำต่าง ๆ ในชีวิต สอนโลกและจับมือไปด้วยกัน ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ ที่คอยประคับประคองและเป็น

"เจ็ดต้น" ไม่ว่าจะเป็นพีช้อม (นักวิชาการจัดการความรู้) แซท (อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์) ปอ (นักสังคมสงเคราะห์) ขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจที่มั่นคง ยั่งยืนและไม่เคย
ทอดทิ้งกัน

คณิงนิจ วิหคมาตย์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2552